

tages under Lovgivningsarbejdet. Men efter at det nu har vist sig, at Biskopperne have kunnet nænne at optræde i denne Sag, som de have gjort, efter at de have kunnet nænne at nægte disse Folk i Støvring at bruge den Præst, de ønske, i den Kirke, de selv have bygget, og da man maa antage, at mange Provster og Præster ville handle i samme Aand, nemlig presse det kirkelige Liv i Rammer og Rubrikker, tror jeg, man kan sige, at hvis det Forslag, som en Gang maatte blive forelagt her, skulde give disse Folk nogen nævneværdig Indflydelse paa den kirkelige Lovgivning her i Landet, er der saa mange Bønder eller, lad mig sige, saa mange Medlemmer paa den danske Rigsdag, der af Grundtvig have lært, hvad kirkelig Frihed er værd, at et saadant Forslag aldrig vil blive til Lov.

Marott: Jeg vil først henvende et Par Ord til min ærede Kollega for Odense (Martin Madsen). Det ærede Medlem var meget stor i sin Tale i Gaar, ikke alene overfor mig, men ogsaa overfor adskillige andre ærede Medlemmer. Vi saa, hvorledes det ærede Medlem først masede Konseilspræsidenten, derefter det ærede Medlem for Løvel (Anders Nielsen), saa min Ringhed og derefter de øvrige, som det ærede Medlem har noget imod. Til sidst var den ganske Armé ruineret, og det ærede Medlem for Odense spadserede sejrstolt over den blodige Valplads, iført sine Kaptajnsstøvler.

Det forstaar sig nu, at en saa stor og mægtig og anset Politiker, som det ærede Medlem maa siges at være, med en vis Medynk ser ned paa min Lidenhed. Og jeg vil gerne med et Par Ord motivere, hvorfor det ærede Medlem har Grund til saaledes at se ned paa mig. Det ærede Medlems Indvending mod mig var først den, at jeg havde holdt en Agitationstale her i Tinget, naturligvis i Modsætning til de store, parlamentariske Mønstertaler, som det ærede Medlem holder. Jeg til- lader mig nu for øvrigt at betvivle, at ærede Medlemmer, naar de overhovedet holde Tale her, ikke samtidig benytte Lejligheden til at agitere for deres Sag, men da jeg nu havde holdt denne Agitationstale her, fritog den det ærede Medlem for

at svare mig. Jeg skal nu villig indrømme, at det ærede Medlem har Vanskelighed ved at holde en Agitationstale her i dette Ting, han er lovlig fritagen derfor, fordi de Herrer af hans Parti i Virkeligheden intet Stof have, som de kunne agitere med. Det ærede Medlems Argumentation er i Virkeligheden af en alt andet end overbevisende Beskaffenhed, og hans Tale kan derfor ikke i synderlig Grad blive agitatorisk. Som nu f. Eks. det ærede Medlems Tale i forrige Samling om, at det ikke altid var Retfærdigheden, det kom an paa. Det ærede Medlem tillod sig i Gaar at beskyldte mig for, at jeg havde citeret denne Udtalelse falsk.

Jeg maa maaske, da jeg i min korte Bemærkning ikke helt ud fik gjort Rede for den Sag, erindre om, at jeg sagde følgende i min Tale om det ærede Medlems Udtalelse i forrige Samling: „Men jeg erindrer en Udtalelse af det ærede Medlem i Fjor i denne Sal, da han sagde, at det i det politiske Liv ikke altid kom an paa Retfærdighed, det var mere Interesserne, det kom an paa.“ Det var altsaa min Gengivelse af det ærede Medlems Udtalelse i Fjor, og saa sagde det ærede Medlem, at naar jeg vilde citere ham, saa skulde jeg citere ham rigtigt. Det ærede Medlems Udtalelse lød saaledes — jeg fik ikke det hele med i Gaar i den korte Bemærkning, det er i øvrigt ikke saa langt —: „Thi i Politik handler man nu en Gang med Interesse for Øje og ikke af lutter Retfærdighed alene. (Modsigelse). Retfærdigheden kan være en medvirkende Faktor, og jo stærkere den er til Stede des bedre, men der er ingen Tvivl om, at Interessen kommer i første Række ved Afgørelserne.“ Ja, naar Interessen kommer i første Række ved Afgørelserne, har det jo egentlig ikke saa meget at sige i det hele med det ærede Medlems Retfærdighedsfølelse. For naar det til Slut er Interesserne, som ere afgørende, ved man jo ogsaa, at Resultaterne i Reglen ikke ville være prægede af Retfærdighed.

Men hvorfor læste det ærede Medlem nu ikke dette Citat op i Gaar for at bevise, at jeg havde citeret falsk? Simpelt hen, fordi han ikke holdt af at minde sig selv om sine egne Ord fra i Fjor. Men de staa nu en Gang paa Prent i Rigs-